

ГАТЮ МАРИНОВЪ

Какъ почнахъ учителството

Презъ месецъ августъ 1886 година ме поканиха отъ с. Батошево за учителъ; приехъ поканата, отидохъ въ село и се спазарихме — 500 лева заплата за 10 месеци, квартира, отопление и осветление отъ тѣхъ.

Ислужихме съ колегата (Н. Гичевъ) 3 1/2 месеци, а заплата ни стотинка не получихме. Следъ като нѣколко пѣти напомвахме на кмета и училищния инспекторъ, че ще разпуснемъ децата и затворимъ училището, тѣ не обърнаха внимание. Презъ втората половина на м. Декемврий единъ

день разпуснахме ученицитѣ. Азъ напуснахъ селото и право въ инспекцията — докладвахъ всичко на Инспектора. Той съвмѣстно съ Окр. управитель изпратиха единъ стражаръ да повика кмета отъ селото, а на менъ казаха да отида въ село и отворимъ училището. Следъ това кмета ни даде пари и почнахме редовно училището, като заплатитѣ ни почнаха редовно да изплащатъ. На другата година ме поканиха за учителъ пакъ въ Батошево, но имъ отказахъ. Съ единъ другаръ двама, въ канцеларията на Постоянната комисия (тамъ станаха условията на учителъ) се спазарихме съ кмета на с. Гжбени за 1000 лева, квартира, отопление и осветление. Когато това става извѣстно въ селото, нѣколко противници на кмета събиратъ подписи, биятъ камбаната и свикватъ населението на митингъ противъ кмета и насъ, защото той (кмета) билъ спазарилъ толкова скѣпи учители. Кмета веднага съобщава това на Окр. управитель; последния изпраща веднага единъ старши полицейски стражаръ да вземе и отведе въ управлението